

Lüzum Kalmadı

– Alaca · 19 Ekim 2019

Duymazsın dilimden, bir tek kelime,
Yorgun düştüm bitap, sözüm kalmadı.
Gerek yok kağıda, artık kaleme,
Sana ithaf kitap, yazım kalmadı.

Kaybettim kendimi, bulamaz oldum,
Turnalarla haber, salamaz oldum,
Neşat'tan türküler, çalamaz oldum;
Efkârı dindiren, sazım kalmadı.

Yitirdim neşemi, tadım da yoktur,
Vuslat defterinde, adım da yoktur,
Unutuldum eyvah, yadım da yoktur!
Silindim kalbinden, izim kalmadı.

Senin olsun köşkler, sırça saraylar,
Sana cicim aşklar, bana zor aylar,
Sanma kendin gibi, beni kör eyler?
Dünya varlığında, gözüm kalmadı.

Senden evvel, ölü değil, sağ idim,
Sevda kandilinde, tüten yağ idim.
Yıkılmaz denilen, koca dağ idim,
İçten içe yandım, közüm kalmadı.

Kemiğe işledi, sızı hissetmem,
Şikayet eylemem, gamdan bahsetmem,
Gül benzim sarardı, soldu ses etmem;
Aynaya bakacak, yüzüm kalmadı.

Gözden irak olan, gönülden irak,
Arama hiç, sorma, halime bırak,
Atan olur elbet, bir avuç toprak;
Mezarıma gelme, lüzum kalmadı!

19.10.2019

Muhittin Alaca